

De Jongh allen lof! Zijn eerste opzet was eenvoudig, dus goedkoop, en tevens logisch; naarmate de eischen van de scheepvaart hooger — en de werktuigen volmaakter werden, paste hij zijn werken bij de nieuwe toestanden aan. Tegenover de onvermijdelijke tegenvallers staan veel grootere besparingen.

De reputatie van De Jongh als havenbouwer blijft dan ook onaangetast. Die reputatie strekte zich tot ver over de grenzen van ons land uit, zooals blijken kan uit de talrijke belangrijke opdrachten, welke hij buiten den dienst ontving. O.a. werd zijn advies gevraagd omtrent den Laakhavenaanleg te 's Gravenhage en de uitbreiding van de haven van Gotenburg in Zweden, terwijl hij door de betrokken autoriteiten ook geraadpleegd werd bij eene groote kaaimuurverschuiving in laatstgenoemde stad en eene dijkverzakking in Ierland. Voor de Portugeesche regeering ontwierp hij de plannen voor een drijvend dok; hetzelfde deed hij voor Indië (Soerabaya). Een der meest eervolle onderscheidingen blijft intusschen wel de uitnoodiging van den Minister van Koloniën, hem in 1909 geworden, om met Prof. Dr. J. Kraus advies uit te brengen omtrent de verbetering van de haventoestanden te Soerabaya, welke opdracht sedert nog werd uitgebreid wat betreft Makassar, Batavia (Tandjong Priok) Semarang en andere havens. De Jongh was toen enthusiast, niet alleen met het oog op den gewichtigen arbeid zelf: zijn langgekoesterde wensch, om het schoone Insulinde van nabij te leeren kennen, zou dus nog verwezenlijkt worden! De energieke man voelde zich op 64 jarigen leeftijd nog jong en krachtig genoeg om de groote reis te ondernemen; 27 Januari 1910 vertrok hij naar Indië en 4 Juli d.o.v. was hij gezond en wel in het vaderland terug. In enkele maanden tijd waren de belangrijke vraagstukken ter plaatse onderzocht, de tegenstanders in de kringen van handel en scheepvaart tot rede gebracht, de plannen opgezet en de rapporten geschreven. Zoowel de Indische- als de Nederlandsche Regeering keurden de wijdstreckende voorstellen der deskundiger goed en nog vòòr het einde van 1911 kon met de uitvoering van de werken begonnen worden. Ook al is sedert bij den bouw niet alles even vlot gegaan, De Jongh heeft toch het groote doel, hetwelk hij zich voor oogen stelde: de invoering van het moderne havenbedrijf in onze koloniën, ter vermeerdering van hare welvaart, bereikt.